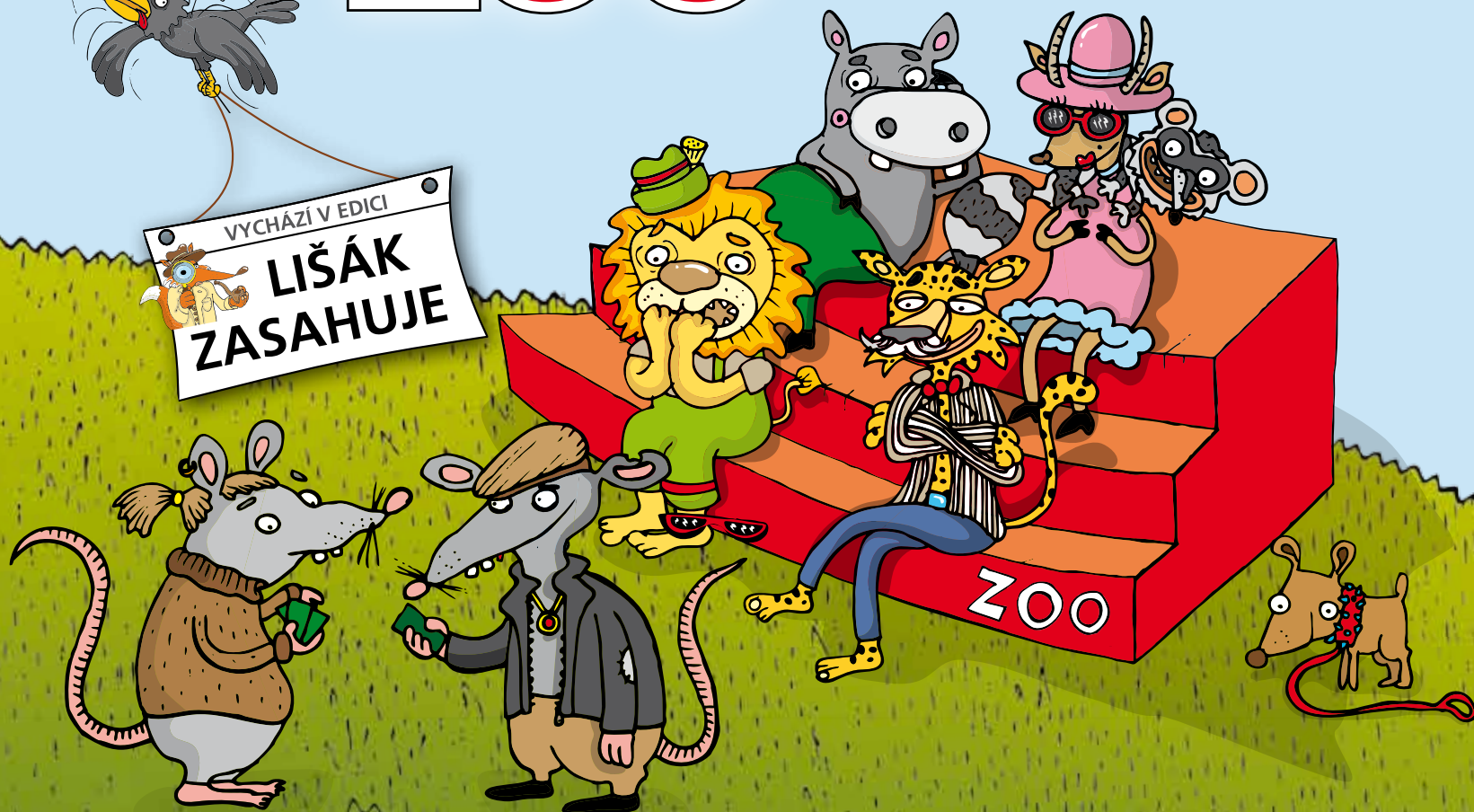

POPRASK

Peter S. Milan

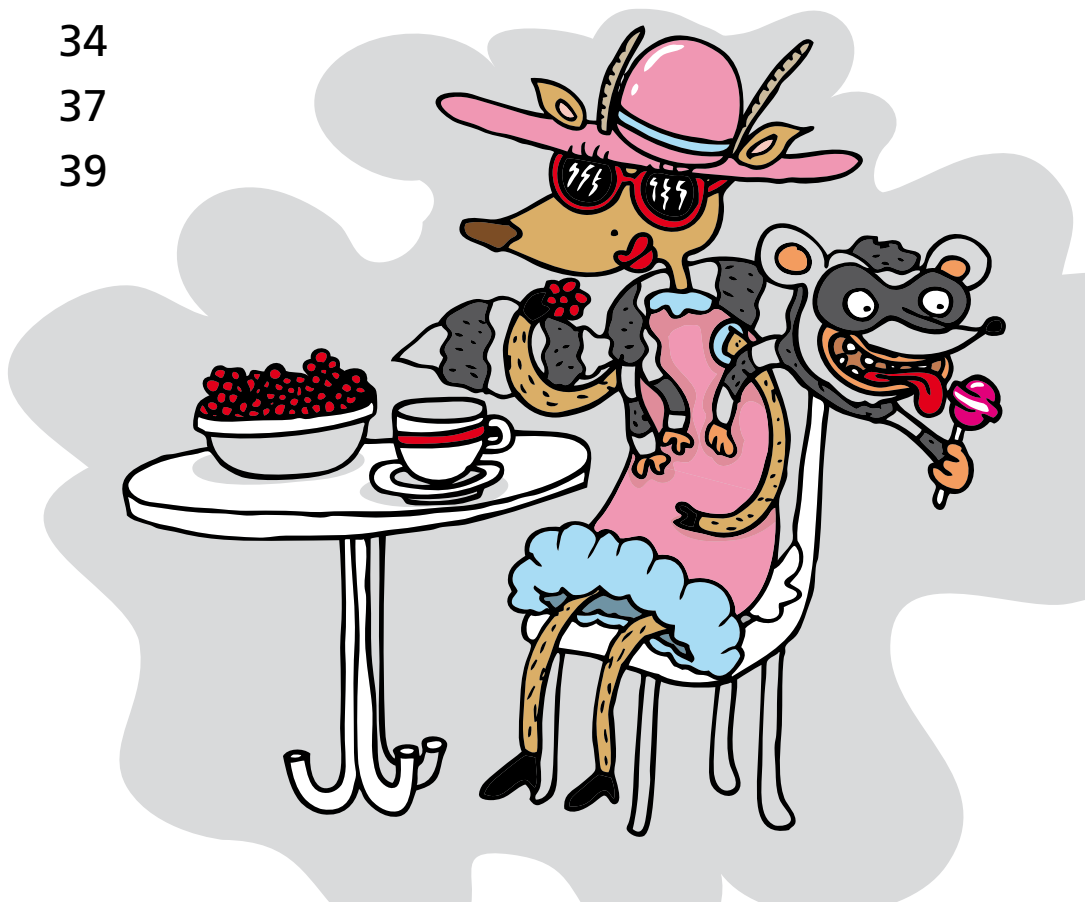
V ZOO

 Pierot

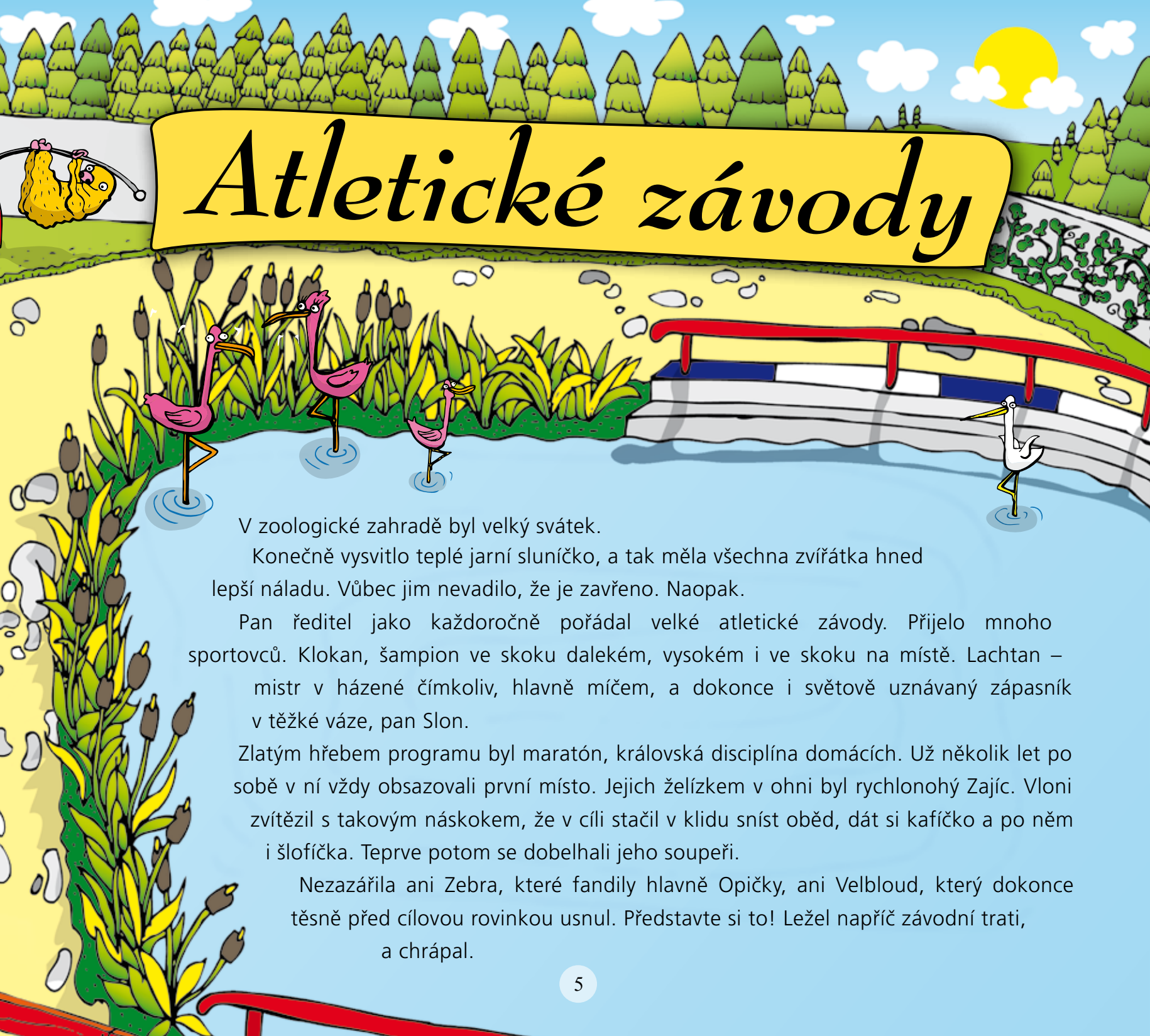

Obsah:

Atletické závody	5
Lišák zasahuje	18
Na stopě	21
Zajíc vypovídá	23
U Jaguára	24
Hlavní podezřelý	27
Mezi závodníky	29
Nečekaný důkaz	34
Klíčové svědectví	37
Poslední dějství	39

Atletické závody

V zoologické zahradě byl velký svátek.

Konečně vysvitlo teplé jarní sluníčko, a tak měla všechna zvířátka hned lepší náladu. Vůbec jim nevadilo, že je zavřeno. Naopak.

Pan ředitel jako každoročně pořádal velké atletické závody. Přijelo mnoho sportovců. Klokán, šampion ve skoku dalekém, vysokém i ve skoku na místě. Lachtan – mistr v házené čímkoliv, hlavně míčem, a dokonce i světově uznávaný zápasník v těžké váze, pan Slon.

Zlatým hřebem programu byl maratón, královská disciplína domácích. Už několik let po sobě v ní vždy obsazovali první místo. Jejich želízkem v ohni byl rychlonohý Zajíc. Vloni zvítězil s takovým náskokem, že v cíli stačil v klidu sníst oběd, dát si káféčko a po něm i šlofíčka. Teprve potom se dobelhali jeho soupeři.

Nezazářila ani Zebra, které fandily hlavně Opičky, ani Velbloud, který dokonce těsně před cílovou rovinkou usnul. Představte si to! Ležel napříč závodní trati, a chrápal.

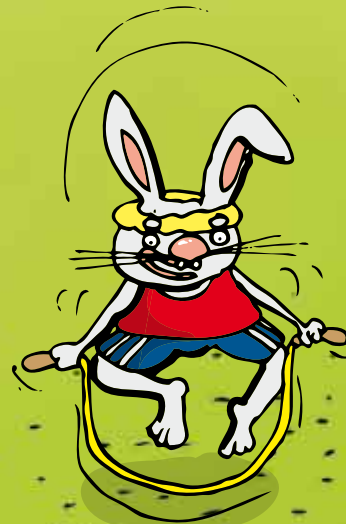
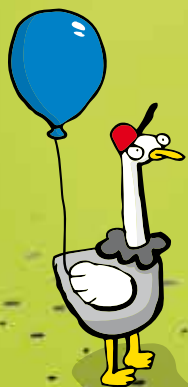

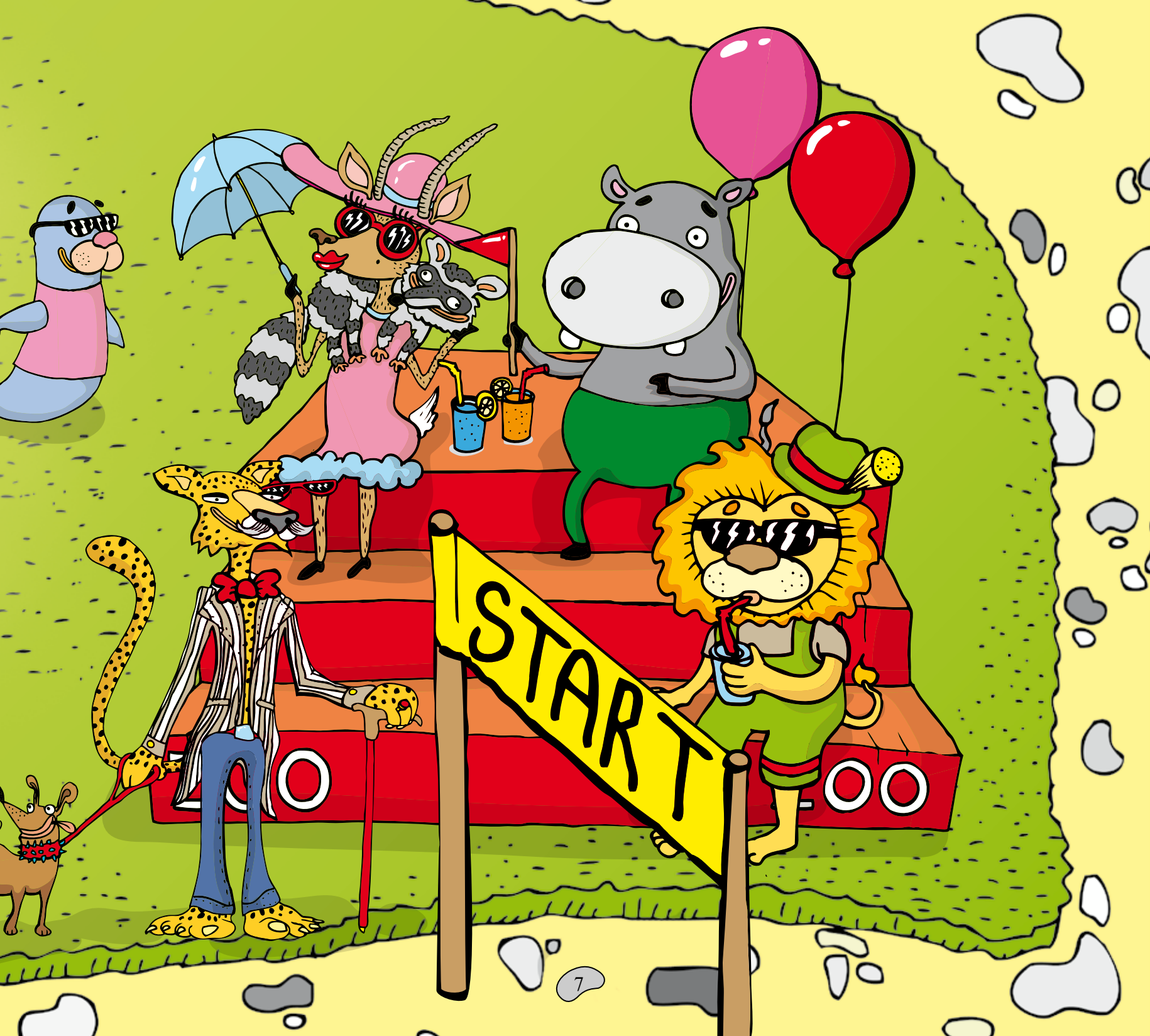
Ale to bylo už před rokem. Letošní závody budou určitě lepší.

Na tribuně se hned u startu usadila místní honorace. Pan Lev, který každému dával na odiv svou novou trvalou na bohaté hřívě, vedle něj výstřední Jaguár. V tmavých slunečních brýlích vypadal jako tajný agent. Pochopitelně nemohla chybět ani elegantní Gazela. Ostatní zvířátka se houfovala za startovní čarou. Pila malinovou limonádu a chroupala perníčky, které prodával Havran z pekárny hned u vchodu do ZOO.

Každý věděl, že jsou jeho vyhlášenou specialitou. Sypal je zákazníkům do velkých papírových kornoutů s obrázkem mlsajícího havrana a dětem přidával navrch jedno havraní lízátko jako pozornost podniku.

Hlavním rozhodčím závodu byla paní Kuna. Zvířátka se tísnila kolem ní, aby jim nic neuteklo. Hlasitě diskutovala o vítězi a pozorovala závodníky.

Šampion Zajíc si svlékl tričko a jen v modrých trenýrkách nastoupil na startovní čáru.

Vedle něj se připravil Jelen ze sousedního polesí. Musel si nechat trochu přiříznout parohy, aby soupeřům, kteří by ho chtěli předběhnout, nepřekážel.

Na startu se poprvé objevil zelený Skokan. Letos totiž změnil disciplínu. Rozhodl se, že nebude závodit ve skoku dalekém, ale v běhu.

Připravila se také Želva se speciálním turbokrunýřem a Stonožka s každou nohou obutou do trety od firmy ADIDAST. Pochopitelně nechyběla Antilopa, kterou na závod vyslala Africká běžecká federace.

START

ta je mimo zájem,
na klokana je kurz 1:1

jaký je kurz
sázek na želvu?

SÁZKOVÁ KANCELÁŘ

„Na Zajíce jsem opravdu zvědavý,“ začal mudrovat Bobr. „Celý rok vůbec netrénoval, jen se povaloval na pláži a chroupal mrkev. Nevěřím, že vyhraje.“

„Ale coby nevyhrál. Takový šampion,“ oponovala paní Králíková a zamilovaně mhouřila oči.

„Letos nemá Zajíc šanci. To slečna Antilopa...“ podpořil Bobra někdo z davu.

„Prosím závodníky maratónu na start!“ zavelela Kuna. Tlapkou si nasadila brýle, aby na stopky lépe viděla.

„Pane Křečku, prosím vás, vy se tady tak motáte...“ pokárala pomocného sudího. „Vy přece musíte stát na druhé straně startovní čáry a sledovat, jestli někdo nešvindluje, nepoužívá katapultovací gumu nebo nevybíhá dřív, než vystřelím ze startovní pistole. Tam ne! Tam...“ říkala nervózně a ukazovala, kam si má Křeček stoupnout. Potom ještě jednou zkontrolovala, že je všechno tak, jak má být.

Sázkaři přijímali poslední tipy na vítěze.

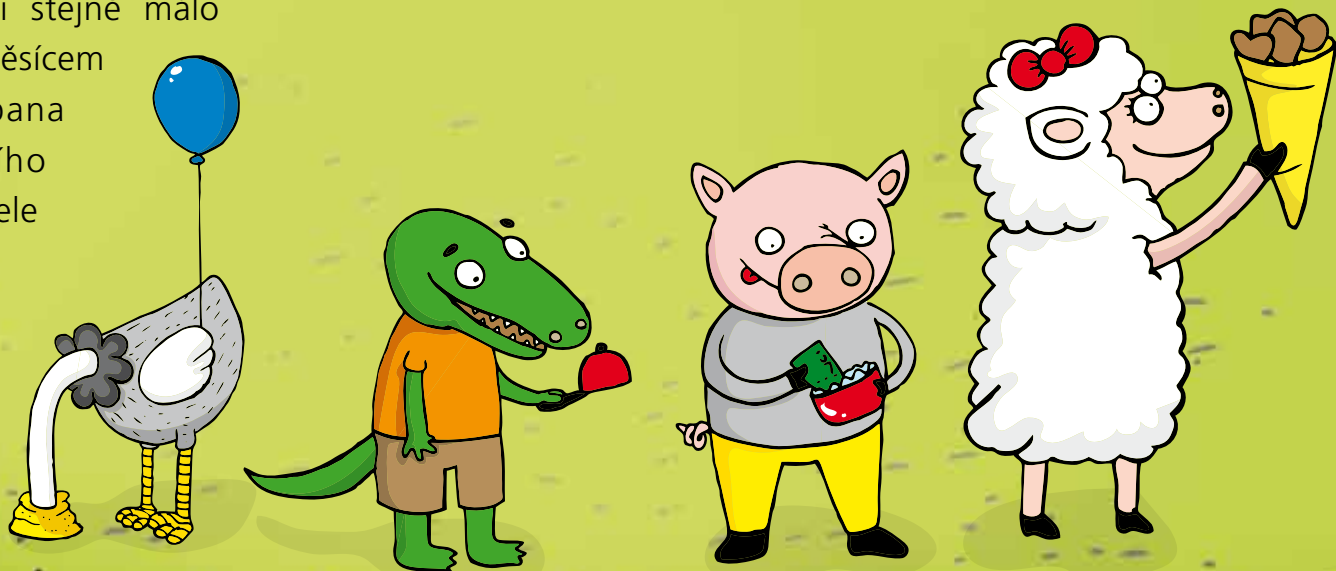
Závodníci samou nedočkavostí vzrušeně oddychovali.

Dav se ztišil, že by bylo slyšet špendlík spadnout.

„Ke startu... Připravit... Pozor...“ nesl se rozhodný hlas Kuny nad závodišťem. A pak zazněla rána jako z děla. Závodníci vyrazili. Zvířili prach na cestě, že málem nebyli ani vidět.

Lev si znuděně přiložil k očím divadelní kukátko, to jako aby lépe viděl.

Ale bylo mu to asi stejně málo platné. Když před měsícem málem sežral pana Vomáčku, místního údržbáře a ošetřovatele zvířat v jedné osobě,

všichni si mysleli, že se dočista zbláznil. Ale pak pana ředitele napadlo změřit mu zrak, no a bylo hned jasno. Starý Lev potřeboval brýle. Pana Vomáčku prostě nepoznal. Myslel si, že je to nějaký zloděj, který mu chce ukrást jídlo z misky. Uznejte, to by naštvalo každého.

Jaguár soustředěně pozoroval Zajíce. Ne snad, že by dnes neobědval, ale lov byl jeho velkou vášní a chytit si tohoto rozkošného a nafoukaného ušáčka, to by bylo něco! Ale teď si musel nechat zajít chuť. Kolem bylo příliš mnoho svědků.

Závodníci zatím zmizeli za první zatáčkou. Zůstal po nich jen zvržený prach z cesty. Nervozita stoupala.

Běžela se dvě kola. Trasa vedla kolem zoologické zahrady a pak zase hlavním vchodem dovnitř. Diváci využili chvíle, kdy se hlavní klání sportovců odehrávalo v místech, kam nedohlédli, a pospíchali si koupit občerstvení.

Havran létal kolem pultu jako tryskáč, až si téměř brka ošoupal. Přesto nestíhal balit medové perníčky do havraních papírů. Paní Havranová všem rozlévala malinovou limonádu. Vtom se z davu ozvalo: „Už běží, už běží! Podívejte!“ Do fronty jako když střílí. Všichni spěchali, aby jim nic neuteklo.

První byla elegantní Antilopa. Vyskakovala do výšky, jako by se nechumelilo, jako kdyby neběžela závod, ale šla se jen tak trochu proskočit.

Za ní dusal Jelen. Byl sice trochu pomalejší, ale přesto v těsném závěsu.

Startem proběhli skoro všichni závodníci, dokonce i Želva s turbokrunýřem. Ta se ale na chvilku zastavila, aby si uvolnila řemínek od helmy, který ji pod bradou škrtil. Otřela si čelo kapesníkem a vyrazila do dalšího kola.

„Ale kde je Zajíc? Že bychom si ho nevšimli?“ podivovalo se obecenstvo.

„Podívejte, tamhle je!“

Teprve když všichni závodníci zmizeli za zatáčkou, do cíle prvního kola se vpotácel Zajíc.

